

Dragica in pes.

Le potrpi, Lisec moj,
A sedaj ne greš z menój!
Glej, hudó je teti Mári,
Teti Mári, ženi stari;
V koči mali zapuščena

Toži, stoče bolna žena,
In da zdrava bode prej,
Ta krepčila nesem jej.
A ne le krepčil jej treba,
Treba jej pomóci z néba:

Ako Bog je ne otmè,
Drug je ne otmè nihčè!
V cerkev torej bom stopila,
Teti zdravja bom prosila,
To pa, Lisec, dobro veš,
V božji hram z menój ne smeš.

In vrh tega: kdo pač bo
Čuval hram, če greš z menój?
Le potrpi, le ostáni,
Hišo brani na vse stráni,
In potem, če slušaš rad,
Z máno pojdeš drugikrat! —

A. Funtek,

